

PARAULA I VIDA

Regina coeli laetare

«**R**eina del cel, alegreu-vos, al-leluia, perquè Aquell que meresquéreu portar, al-leluia, ha ressuscitat tal com digué, al-leluia. Pregueu Déu, per nosaltres, al-leluia!». Aquesta joiosa salutació a la Verge Maria, pròpia del temps de Pasqua, és un cant de lloança a la Mare del Senyor Ressuscitat que proclama en essència la fe pasqual i la devoció a la nostra més gran intercessora davant del seu Fill. No se'n coneix l'autor, però ja es resava al segle XII i els framenors franciscans la cantaven després de Completes ja al segle XIII. És d'autor desconegut, però la tradició l'atribueix al Papa Sant Gregori el Gran (540-604). És una oració aclamatòria especialment adequada per saludar i lloar la Verge Maria, units a la seva alegria perquè el seu Fill, valent i sacrificat, ha ressuscitat després de passar per la creu i el sepulcre. L'anomenem «Reina del cel» perquè ja la creiem assumpta i reina amb el seu Fill, a causa de la seva Maternitat divina, ja que Ella va merèixer ser l'instrument escollit perquè Jesús prengué la nostra carn humana i la salvés amb la seva divinitat. I fem un acte de fe en la Resurrecció de Jesús d'entre

els morts, tot demanant la seva intercessió poderosa pels seus fills i filles.

Diguem-la, cantem-la, amb fe i cercant els sentiments d'alegria pura que la Immaculada degué tenir en veure el seu Fill ressuscitat. Perquè, per més que els Evangelis no relatin cap aparició de Jesús ressuscitat a la seva Mare, la Verge Maria, en la gran tradició de l'Església els cristians han entès que la primera que deuria ser visitada pel seu Fill fou la seva Mare, que havia restat fidel i silenciosa, esperançada i atenta al peu de la creu i acompanyant els apòstols. Ell la va omplir de gràcia i de benedicció, la feu Mare de l'Església naixent i estrella de l'evangelització a què enviava tots els deixebles.

El cristià s'ha de deixar acompanyar en el seu camí de fe per la Mare del Senyor. Ella no deixa de ser «model perfecte de l'Església orant [...] vetlla per l'Església pelegrina amb amor matern, i guia benignament els seus passos vers la pàtria, fins que arribi el dia gloriós del Senyor» (Prefaci III de la Mare de Déu). En temps de pandèmia i sempre, siguem agraïts per aquest acompanyament de la Mare del Crist sobre cada un de nosaltres, les nostres famílies, la nostra

Diòcesi, l'Església universal, i tota la humanitat. Així trobarem força per viure les angoixes i tristeses, malalties i dolors inherents a la feblesa humana, i Ella ens guiarà, amb mà protectora, fins a la joia eterna. Tinguem present que l'acabament del «Regina coeli» és una bella oració que demana que així com Déu ha omplert el món d'alegria amb la Resurrecció del seu Fill, «per la intercessió de la seva mare, la Verge Maria, ens concedeixi d'arribar al goig de la vida eterna».

Especialment en aquest mes de maig, visitem espiritualment la nostra Mare celestial des de les nostres llars, treballs i dedicacions de cada dia. Ella protegeix les nostres vides i les encamina cap a l'amor més gran del seu Fill Jesús i vers l'amor a tothom, sense excepció de persones. Ens és consol i esperança, ja que «va contribuir a la salvació dels homes amb la seva fe i la seva obediència lliures. Va pronunciar el seu sí en nom de tota la naturalesa humana, [també en nom de cadascun de nosaltres], i per la seva obediència és la nova Eva, Mare dels vivents» (cf. *Catecisme* n. 511).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

La Seu d'Urgell es consagra a la Mare de Déu

La ciutat de La Seu d'Urgell fou consagrada a la Mare de Déu la tarda del dissabte 2 de maig durant l'Eucaristia celebrada a la Catedral de Santa Maria d'Urgell i transmesa en directe pel canal de YouTube del Bisbat d'Urgell. Mn. Ignasi Navarri, Rector de la Parròquia de Sant Ot i Vicari general, va presidir la celebració, emmarcada en el diumenge del Bon Pastor i la Jornada de Pregària per les Vocacions i les Vocacions Natives.

Ciudadans de La Seu i persones vinculades a la parròquia van oferir les peticions dels fidels, gravades abans en vídeo, entre ells l'Alcalde de la ciutat, una religiosa de la Llar de Sant Josep, una família que ha superat el coronavirus, una altra que ha perdut l'avi a causa de la malaltia, dues famílies missioneres, el Director de Càritas diocesana i una treballadora del Sant Hospital.

El Moviment de Schoenstatt va impulsar la consagració.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una gran oportunitat per endinsar-nos en la bioètica amb llibertat

Citem del Concili Vaticà II: «La naturalesa intel·lectual de la persona humana es perfecciona i ha de perfeccionar-se per mitjà de la saviesa, la qual atreu amb suavitat la ment de l'home a la recerca i a l'amor de la veritat i del bé (...).

La nostra època, més que cap altra, té necessitat d'aquesta saviesa per humanitzar tots els nous descobriments de la humanitat. El destí futur del món corre perill si no formen homes més instruïts en aquesta saviesa. Cal advertir referent a això que moltes nacions econòmicament pobres, però riques en aquesta saviesa, poden oferir a les altres una extraordinària aportació.»

El Cardenal Narcís Jubany, en el pròleg a l'edició catalana del Concili diu «era necessari arribar amb eficà-

cia a l'enteniment i al cor d'uns homes que avui tenen el perill de córrer només pels camins d'un humanisme evolucionista (...), era necessari il·luminar una humanitat il·lusionada per la tècnica que pretén arraconar Déu i tot el que signifiqui espiritualitat i sobrenaturalisme».

El Concili Vaticà II suposa una gran oportunitat per endinsar-nos en la bioètica amb llibertat, recordant la centralitat de la persona i alliberant-nos de l'esclavatge de la llei com a font de moralitat.

Entenc que confondre legal i ètic és molt perillós, ja que no sempre coincideixen en els seus postulats. La bioètica ha d'alliberar-se del domini de la llei per endinsar-se en l'univers dels valors i de la humanització. És desitjable que les lleis siguin justes (segons entenc en la mateixa definició de llei hi ha el ser un pre-

cepte just) i salvaguardin els valors, però la llei no és la font de l'ètica. En un món tecnocientífic, la bioètica ha de qüestionar constantment a les persones i a les societats per avançar per camins d'autèntic progrés.

Els escrits eclesials postconciliaris van en aquesta direcció, vegem per exemple *Amb íntima joia*: «Hi ha formes d'avançament científic que no coincideixen amb l'autèntic bé de l'home (...). Precisament tenint en compte això cal reafirmar l'axioma en virtut del qual no tot el que tècnicament és possible, resulta moral i èticament acceptable.»

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017.

PALABRA Y VIDA

Regina coeli
laetare

«**R**eina del cielo, alégrate, aleluya, porque el Señor, a quien has llevado en tu vientre, aleluya, ha resucitado según su palabra, aleluya. Ruega al Señor por nosotros, aleluya». Este gozoso saludo a la Virgen María, propio del tiempo de Pascua, es un canto de alabanza a la Madre del Señor Resucitado que proclama en esencia la fe pasqual y la devoción a nuestra mayor intercesora ante su Hijo. No se conoce el autor, pero ya se rezaba en el siglo XII y los frailes menores franciscanos la cantaban después de Completas ya en el siglo XIII. Es de autor desconocido, pero la tradición lo atribuye al Papa San Gregorio Magno (540-604). Es una oración de aclamación especialmente adecuada para saludar y alabar a la Virgen María, unidos a su alegría porque su Hijo, valiente y sacrificado, ha resucitado después de pasar por la cruz y el sepulcro. La llamamos «Reina del cielo» porque ya la creemos asunta y reinando con su Hijo, debido a su Maternidad divina, ya que Ella mereció ser el instrumento elegido para que Jesús tomara nuestra carne humana y la salvara con su divinidad. Y hacemos un acto de fe en la Resurrección de Jesús de entre los muertos, pidiendo su intercesión poderosa por sus hijos e hijas.

Digámosla, cantémosla, con fe y acogiendo los sentimientos de alegría pura que la Inmaculada debió tener al ver a su Hijo resucitado. Porque, por más que los Evangelios no relaten ninguna aparición de Jesús resucitado a su Madre, la Virgen María, en la gran tradición de la Iglesia los cristianos han entendido que la primera que debió ser visitada por su Hijo, fue su Madre, que había permanecido fiel y silenciosa, esperanzada y atenta al pie de la cruz y acompañando a los apóstoles. Él la llenó de gracia y de bendición, la hizo Madre de la Iglesia naciente y estrella de la evangelización a la que enviaba a todos los discípulos.

El cristiano debe dejarse acompañar en su camino de fe por la Madre del Señor. Ella «se convirtió en el modelo de la Iglesia suplicante [...] acompaña con amor materno a la Iglesia peregrina, y protege sus pasos hacia la patria celeste, hasta la venida gloriosa del Señor» (Prefacio III de la B. Virgen María). En tiempos de pandemia y siempre, seamos agradecidos por este acompañamiento de la Madre de Cristo sobre cada uno de nosotros, nuestras familias, nuestra Diócesis, la Iglesia universal, y toda la humanidad. Así encontraremos fuerza para vivir las angustias y tristezas, enfermedades y dolores inherentes a la debilidad humana, y Ella nos guiará, con mano protectora, hasta la alegría eterna. Tengamos presente que el «Regina coeli» termina con una bella oración que pide que, así como Dios ha llenado el mundo de alegría por la Resurrección de su Hijo, «por intercesión de su Madre, la Virgen María, lleguemos a los gozos eternos».

Especialmente en este mes de mayo, visitemos espiritualmente a nuestra Madre celestial desde nuestros hogares, trabajos y desvelos de cada día. Ella protege nuestras vidas y las encamina hacia el amor más grande de su Hijo Jesús y hacia el amor a todos, sin acepción de personas. Nos es consuelo y esperanza, ya que «contribuyó a la salvación de los hombres con su fe y su obediencia libres. Pronunció su sí en nombre de toda la naturaleza humana, [también en nombre de cada uno de nosotros], y por su obediencia es la nueva Eva, Madre de los vivientes» (Cf. *Catecismo* n.º 511).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Testimonis de fe viscuda
en un temps difícil

Us seguim acostant a les pàgines del Full Dominical la nostra vivència com a cristians de la situació que estem vivint i com ens ajuda la nostra fe a superar els

entrebancs que se'ns presenten. Els fidels ens expliquen la seva experiència a través de la llum de la fe i com els ajuda en el seu dia a dia.

Susana Argelich (Vielha)

Aquesta crisi tan dura que estem vivint a causa de la Covid-19 m'ha fet sentir molt vulnerable. Però la fe en Crist m'ajuda a superar les pors i ser més forta per a poder donar-me als altres. Sento que Jesús està amb mi en tot el que faig. M'ajuda a superar els moments de dubte i desesperació. Pel meu treball a Càritas visc la situació des del punt de vista dels més febles. Són situacions molt complicades on veiem la cara més trista i amarga de la situació que estem passant. Crist és la llum que m'il·lumina i m'ajuda a seguir i a no defallir.

Montserrat Bombardó (La Seu d'Urgell)

En aquests dies veiem que som poca cosa, que no hem de ser orgullosos. Volem ser més que Déu. Això ens ha de servir per canviar, per ser més humans, no pensar tant en el jo. Trobo a faltar la comunió diària. Hi ha dues coses que trobo a faltar: l'anar a comprar i la missa diària. Però segueixo la missa per TV, per Ràdio Estel, les vespres de Montserrat. Demano a Déu que ens ajudi.

M. Antonieta Profitós (Balaguer)

En moments d'incertesa com el que ens ha tocat viure, tots busquem un punt de referència, alguna cosa que no es bellugui enmig dels canvis que ens envolten. Els cristians trobem aquest punt de referència en la nostra fe. És més, fe és sinònim d'esperança. Per tant, mirar el món a través de la fe és mirar-lo amb ulls d'esperança.

La situació de confinament sanitari a casa també ens ha aportat més temps per a poder-hi pensar en la nostra fe. Amb motiu de la Setmana Santa i la Pasqua, hem pogut reflexionar sobre la nostra particular travessia del desert. Sobre la nostra, i la dels altres, perquè ara vivim tots col·lectivament aquesta situació pròpia d'una pel·lícula de ciència ficció, però cada dia, en un context de «normalitat», són moltes les persones que es troben sense feina, amb dificultats per arribar a final de mes, soles, als hospitals, passant una malaltia a casa... Ara tenim ocasió per a pensar-hi i sentir-los més a prop.

Finalment, també tenim més temps per a pregar. Donar gràcies per tot el que tenim, demanar pels altres i pels més propers.

Josep Balcells. Parròquia de Santa Magdalena (La Seu d'Urgell)

No sé per on començar, és tan estrany tot. De sobte han manat no sortir de casa, que la cosa és tan compromesa, que ens pot afectar tan greument que mata i, al mateix temps, podem enverinar amb aquest maleït virus a aquell que hàgim tingut vora nostre. A creure i quiets a casa. La tele arreu. Números i més números, morts i més morts. No es pot mirar... quin virus, és seriós tot això. I, en compte, que dona la impressió que afecta als més grans i nosaltres, la meua esposa i jo, ja passem dels 80. Els consells són bons. Distància, mascarates, rentar-se les mans, quiets a casa. Ens hem conscienciat i tota la família ajuda a tope. Ens fan la compra a distància, ens tirem els petons, els enyorem a tots, fills i nets.

En el nostre recolliment, agraïts, els encomanem als nostres confidents, al Sagrat Cor i a la Verge de l'Alba, tot demanant que sapiguem donar als demés el que volem per a nosaltres.

Diana Aguilar (La Seu d'Urgell)

Aquest confinament ha reforçat els meus sentiments viscuts a Etiòpia de la falta de solidaritat, humanitat, els valors i els principis que els nostres pares i avis tant van treballar per a nosaltres i que sense donar-nos compte estem perdent per viure amb comoditats i luxes completament innecessaris. Penso amb la meua infància quan tots ens ajudàvem, ens estimàvem i compartíem el dia a dia amb la fe que els nostres mossens de la Parròquia de Sant Ot ens ensenyaven amb il·lusió. Dono gràcies a Déu per poder tenir aquests principis i valors intactes i, des de la meua humilitat, poder continuar la tasca de poder ajudar el meu poble mitjançant l'educació amb valors als més petits de la nostra comunitat i intentar fer un món millor, ple de moments de joia i alegria per poder mirar el futur amb esperança.

Ens en sortirem tots junts com a comunitat cristiana, treballant la fe de cada persona a nivell individual per reflexionar en el nostre creixement personal per poder ser millors persones. Prego per totes aquelles persones que durant aquest confinament ens han deixat, que Déu els tingui a la glòria com es mereixen i que descansin en pau.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui ens farà bé pensar, com un gest de gratitud cap a Déu, en la gent que ens acompanya en el camí de la vida: familiars, amics, companys de feina... El Senyor ens vol poble, ens vol en companyia. Gràcies, Senyor, per no haver-nos deixat sols!» (15 de febrer).

@Pontifex: «La nostra pregària no s'ha de limitar només a les nostres necessitats: una pregària és veritablement cristiana si també té una dimensió universal» (17 de febrer).

@Pontifex: «No ens bastem a nosaltres mateixos: necessitem desemmascarar la nostra autosuficiència, superar els nostres tancaments i tornar a ser petits per dins, simples i entusiastes, plens d'amor a Déu i al nostre semblant» (17 de febrer).

@Pontifex: «Tots nosaltres tenim una part del cor endureida. La medicina contra la duresa del cor és la memòria, recordar els beneficis del Senyor. Això manté el cor obert i fidel» (20 de febrer).

Reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense

El dimarts 5 de maig de 2020, els bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) van celebrar la reunió número 235 de la Conferència, amb modalitat telemàtica, i en la qual van poder participar-hi tots els bisbes.

1. Els bisbes van tractar sobre el que va disposar la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) en la seva Nota de 29 d'abril de 2020, amb les mesures de prevenció, higièniques i organitzatives que l'acompanyaven. En aquest sentit, les parròquies i els llocs de culte reprendran les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels tenint present les fases de desescalada que les autoritats vegin indicant i d'acord amb les disposicions que cada diòcesi determini.

2. A les 10 diòcesis amb seu a Catalunya, els bisbes han donat ja o donaran aquests propers dies les

indicacions per a portar a terme les celebracions sacramentals del Baptisme, Confirmació, Primeres Comunions, Penitència i Matrimoni, amb prudència pastoral i en diàleg amb els interessats i les famílies.

3. Els bisbes valoren molt el treball que les Càritats diocesanes porten a terme aquests dies, així com tots els serveis caritatius de les parròquies i centres d'atenció als necessitats, amb una dedicació preferent als ancians i malalts, així com als infants i a les famílies vulnerables.

4. Van tractar també diverses qüestions relatives al sosteniment econòmic de les parròquies durant aquest període de confinament i també de cara al futur immediat.

Finalment, demanen als cristians que, ben units a les intencions del Sant Pare Francesc, no deixin d'intensificar l'oració de súplica perquè el Senyor, per la poderosa intercessió de la nostra Mare i Patrona, Santa Maria de Montserrat, ens alliberi aviat d'aquesta pandèmia.

Aplecs de maig, la devoció a la Mare de Déu

Al llarg i ample de la Diòcesi d'Urgell, el mes de maig està ple dels tradicionals «aplec» a llaor de la Mare de Déu sota les diferents advocacions urgellenques: Aplec de Meritxell de totes les parròquies del Principat d'Andorra (Canillo); la Mare de Déu del Puig (Vilanova de Meià); la Mare de Déu d'Arboló (Arcalís); la Mare de Déu de Refet (Seró); la Mare de Déu de Maig (Gra); la Mare de Déu de Montalegre (Vilanova de la Sal); la Mare de Déu d'Erbul (Puigvert de la Conca); la Mare de Déu de Fa (Espui); Nostra Senyora de Solé (Enviny); la Mare de Déu de Bastanist (Estana); la Mare de Déu del Pla (Sanaüja); Santa Maria de Palau (Palau de Rialb); la Mare de Déu del Pont (Lladrós); la Mare de Déu de Canòlich (Andorra), etc.

Precisament el dia 1 de maig va tenir lloc l'Aplec de Santa Maria d'Àneu (Escararre) que fou presidit pel Rector d'Esterrí d'Àneu, Mn. Andreu Rodríguez, i que enguany no es va poder celebrar amb la presència dels

Aplec de Santa Maria d'Àneu (Escararre)

fidels per la crisi sanitària actual però que, gràcies a l'empenta i il·lusió del Rector i d'un grup de fidels i del suport de l'Ajuntament de la Guingueta d'Àneu, es va poder retransmetre a través de la xarxa social d'Instagram i que s'ha inclòs al canal YouTube del Bisbat d'Urgell. Esperem poder anar fent el mateix amb d'altres aplecs.

Molts van ser els fidels de les parròquies veïnes d'Espot, Escaló, Gabàs, la Guingueta o la mateixa d'Esterrí d'Àneu que es van unir a la celebració telemàtica i que van voler celebrar el tradicional Aplec de Santa Maria d'Àneu, enguany d'una forma virtual però no menys real, gràcies a l'estimació i amor a la Mare de Déu d'Àneu que supera les dificultats i entrebancs actuals.

Són molts els rectors i comunitats parroquials que, gràcies a les ajudes dels equips parroquials i en col·laboració amb xarxes locals, retransmeten les seves celebracions eucarístiques i els seus tradicionals aplecs per tal que els fidels puguin continuar pregant i sentint-se prop de la Mare de Déu, que sota les diverses advocacions recorre la geografia del Bisbat d'Urgell.

Precisament en aquest mes de maig, la pàgina web del Bisbat té un apartat dedicat al Mes de Maria, mes de maig, perquè els fidels puguin pregar i fer la visita espiritual a través de les diverses advocacions marianes del Bisbat.

Tot un signe i esforç per part dels rectors perquè els fidels puguin sentir-se espiritualment acompanyats en aquest temps de confinament i viure d'alguna manera un aplec de germanor.

Donació d'aliments a institucions benèfiques i solidàries de La Seu d'Urgell

La parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell va lliurar el 30 d'abril, amb l'ajut de diversos voluntaris i seminaristes, encapçalats pel Rector, Mn. Ignasi Navarri, els aliments que aquesta parròquia ha obtingut en gran quantitat a través de donacions de les empreses alimentàries, i que han estat distribuïts en les principals institucions benèfiques i solidàries de referència que hi ha a la ciutat: Banc d'Aliments, Llar de Sant Josep, Taller Claror, Fundació Sant Hospital, i Llar d'infants Francesc Xavier.

L'Alcalde de la ciutat de La Seu d'Urgell va fer-se present en la distribució d'aliments.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. □ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113B / Jo 14,21-26]. **Lleida:** ■ Anastasi (s. III-IV), màrtir a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, màrtir venerat a Ripoll (978); santa Felisa, màrtir; beat Domènec Iturrate, prevere, trinitari basc.

12. □ **Dimarts** [Fets 14,19-28 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-V), soldats màrtirs a Ro-

ma; sant Pancreaç (s. III-IV), màrtir romà.

13. □ **Dimecres** [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal), sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Muç o Muci, prevere i màrtir; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prevere basc, fundador de la Congregació del Sagrat Cor de Bètharam.

14. ■ **Dijous** [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o

Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26), santa Gemma Galgani, vg. seglar.

15. □ **Divendres** [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1697).

16. □ **Dissabte** [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Honorat, bis-

be, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.

17. □ **Diumenge vinent**, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 8,5-8.14-17 / SI 65 / 1Pe 3,15-18 (o bé, del diumenge VII: 1Pe 4,13-16) / Jo 14,15-21 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,1-11a)]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

Diumenge V de Pasqua (A)

COMENTARI

Jesús, el camí, la veritat i la vida

Potser de vegades tenim una imatge idíl·lica de les primeres comunitats. Però no hi faltaven els problemes: *Els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses.* Quina és l'actuació dels apòstols? Primer acceptar que hi ha un problema; en segon lloc buscar la solució, però intervenint-hi tots: *Busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny i els encarregarem aquesta feina.* Els apòstols han fet la proposta i després accepten l'elecció feta per la comunitat, sense cap veto. Cadascú té la seva missió: *Nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula,* que era el propi d'ells. En l'Església tots tenim la nostra pròpia missió, diferent però igualment important. El resultat? *A Jerusalem creixia molt el nombre dels creients.*

És una Església que es fia de les paraules de Jesús: *Que els vostres cors s'asserenin: Confieu en Déu, confieu també en mi.* Perquè Jesús, responent a Tomàs, diu clarament: *Jo soc el camí, la veritat i la vida; ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi.* Sabem on es troba la vida i la veritat: en el mateix Crist; el camí per arribar a Déu, al Pare, no el trobarem en ningú més. Hi ha una unió íntima entre Jesús i el Pare: *No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi?* Així ho demostren les seves obres. *Però qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans.* L'Església des de llavors predica, també amb les obres, la Veritat i la Vida que són el mateix Crist. *Crist és la pedra viva, escollida, de gran valor encara que no tothom fa cas de la predicació: Sempre n'hi haurà que no en fan cas com diu Pere.* Però nosaltres som un poble escollit, un reialme sacerdotal... la possessió personal de Déu sempre i quan fem cas de la predicació i busquem en Crist i en ningú més la Veritat i la Vida. I això ho hem de demostrar amb les obres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esclusiva: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclamo la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas. Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra.»

La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando. La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Sió una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino.» Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?» Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto.» Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta.» Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aun mayores, porque yo me voy al Padre.»